

- حامد محمدی: درهم آمیختگی مردم و دولت وفاق..... ۳
- شهروز شریعتی: تأثیرات تاکتیکی اما مهم..... ۵
- عباس عبدی: جهان کوانتومی و ریاست جمهوری پزشک‌پژشکیان..... ۶
- صادق زیباکلام: بهترین انتخاب برای حفظ حداقل ها..... ۷
- احمد شیرزاد: رئیس‌جمهوری که دعوای را کنار گذاشت..... ۸
- سید جواد کاظمی تبار: پزشک‌پژشکیان تجربه خاتمی را تکرار می‌کند؟..... ۹
- آذر منصوری: موازنه‌گری آقای ساکن پاستور..... ۱۰
- غلامرضا ظریفیان: دولت گشایش..... ۱۱
- غلامعلی دهقان: دولت اصل سوم..... ۱۲
- محمدجواد حق‌شناس: طنین صدای متفاوت..... ۱۳



- جعفر خیرخواهان: میراث خوار چالش‌های تلنبار شده..... ۱۵
- محمد قاسمی: دولت متعهد به وعده‌ها..... ۱۸
- مهدی بازوکی: آقای رئیس‌جمهور! تکنوکرات‌ها را به میدان بیاورید..... ۲۰
- وحید شقاقی شهری: فراتر از انتظار ظاهر شد..... ۲۱



- مصطفی زهرانی: عمل‌گرایی «چهارم»..... ۲۳
- ابراهیم متقی: سیاست خارجی پزشک‌پژشکیان، صلح و سازندگی را دنبال می‌کند..... ۲۴
- رحمن قهرمانپور: دیپلماسی از مسیر اجماع..... ۲۶
- عابد اکبری: انعطاف در تاکتیک، ثبات در راهبرد..... ۲۷



- هادی خانیکی: انتظارات اجتماعی یک انتخاب متفاوت..... ۲۹
- تقی آزادارمکی: پزشک‌پژشکیان طلسم گفت‌وگو را شکست..... ۳۱
- طاهره رستمی: آرام‌بخش بازار سیاست ایران..... ۳۳
- مصطفی آب‌روشن: صدای واقعی اعتدال..... ۳۵
- روح‌الله ساعی: دیگر احساس بی‌صدایی نمی‌کنند..... ۳۶
- مهدی ذاکریان: وفاق برای همگرایی ملی و ارتقای رفاه اجتماعی..... ۳۷
- رضا ماحوزی: الکلنگ شکسته..... ۳۸
- سید محمود نجاتی حسینی (خراسانی): رئیس‌جمهوری آنتی‌هابزی..... ۳۹
- امیرحسین خداپرست: پاستورنشین رو به آینده..... ۴۰



- سید جمال ساداتیان: بازگشت اعتماد به سینمای اجتماعی..... ۴۳
- علیرضا رضاداد: رابطه سینماگران و دولت تلطیف شد..... ۴۴
- امیرحسین علم‌الهدی: بازگشت به دوره دیالوگ..... ۴۴
- سعید اسلام‌زاده: پایان قهر و توقیف‌ها..... ۴۵
- حسین نوروزی: هفت‌گانه حکمرانی پزشک‌پژشکیان..... ۴۶
- سعید اسدی: همدلی با هنرمندان..... ۴۷



ساختار یا کارگزار؟

«ساختار» یا «کارگزار»؟
کدامیک در تحولات
منجر به وضعیت بهتر و
گذار مطمئن‌تر از چالش‌ها
و بحران‌های جامعه ایفاگر نقشی
مهم‌تر هستند؟ پاسخ به این سؤال یا
اهتمام نظری به آن دوگانه‌ای در ادبیات سیاسی
ایجاد کرده است. برخی در این میان اصالت یا
اولویت را به ساختارها می‌دهند و بعضی نقش‌آفرینی
کارگزاران را مهم‌تر می‌خوانند. این البته بحثی دراز
دامن است و از حوصله این مجال خارج. اما مطالعه
تحولات چند دهه اخیر به این مهم راهنمایی می‌کند
که هر دو مقوله به سهم خود هم واجد اهمیت
بوده و هم تأثیرگذار. ساختارها اگر آسیب‌پذیر
شده باشند یا اساساً نهادسازی امروزی شکل نگرفته
باشد، چه بسا توانمندترین سیاستمداران هم طرفی
از سیاست‌هایشان نبرند همان گونه که نهادها و
ساختارها نیز، به خودی خود و بدون کارگزاران آگاه
به امور، گره‌گشا نخواهند بود و هیچ بعید نیست که
کارگزاران بی‌توان یا کم‌توان کارآمدی ساختارها را نیز
به نابودی بکشانند.

حداقل در جوامع درحال توسعه از هر دو قسم یاد شده
نمونه بسیار است. هم آنان که با عمل‌گرایی، جور
کم کارکردی نهادها را کشیده‌اند و بتدریج و با تدبیر
اقدام به اصلاح ساختارها یا نهادسازی کرده‌اند. در
نقطه مقابل هم بوده‌اند کسانی که نه تنها یار شاطر
نبوده‌اند بلکه بار خاطر هم شده‌اند.

به نظر می‌رسد بدون آنکه در اهمیت ساختارها
ان‌قلتی وارد باشد، نمی‌توان و نمی‌شود نسبت به
نقش‌آفرینی سیاستمداران تردید کرد چه در وجهی
که زمینه‌ساز خیر عمومی شده‌اند و چه در وجهی
که بانی و باعث شر عمومی شده‌اند.

تحولات سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی ایران
در یک سال گذشته گویی روی دور تند تنظیم شده بود
و البته که همچنان ادامه دارد.

یک روی سکه این تحولات ترور، ادامه تحریم و جنگ
تحمیلی و بروز و ظهور تبعات غفلت از آسیب‌پذیری
برخی ساختارها در قالب ناترازی و نوسانات بازارها بود
و روی دیگر آن امید به بهبود و تقویت انسجام ملی و
تلاش‌های هدفمند برای اصلاح ناکارآمدیها.

مسعود پزشک‌پژشکیان سیاستمداری است که یک سال
پیش خیلی‌ها به امید تغییر وضع موجود نامش را در
برگه‌های آرای انتخاباتی به صندوق انداختند. بدون
تردید برنامه‌های پزشک‌پژشکیان و مطالبات مردم تا مرحله
تحقق فاصله زیادی دارد. با این حال در میانه این تب
و تاب و فراز و نشیب یک ساله تأمل در این مهم هم
خالی از لطف نیست که اگر مسعود پزشک‌پژشکیان و دولت
مبتنی بر وفاق و همگرایی او نبود، تحولات یک ساله
اخیر چه فرجامی می‌یافت؟ با شتاب و هزینه بیشتری
روبه‌رو بود یا وضعیت بهتری را رقم زده بود؟

در صفحات پیش رو صاحب‌نظران، کارشناسان و اساتید
دانشگاه از این زاویه اندیشیده‌اند و یافته‌های خود در
پاسخ به این سؤال را قلمی کرده‌اند.

ایران

● صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی

● مدیر مسئول و رئیس هیأت مدیره:
صادق حسین جابری انصاری

● مدیر عامل:
علی متقین

● سردبیر:
هادی خسروشاهین

● معاونین سردبیر و تحریریه ایران:
حسین مسلم، رضا معطریان
سیامک رحمانی، ابراهیم بهشتی
مهدی نوروزیان، لیدا فخری
مرتضی گلپور، مریم سالاری
اکرم احمدی، رضا صائمی
شهریار صادقی و شهرام زارع‌پور
● دبیر ویژه‌نامه:
سهیلا نوری

● طرح جلد:
هادی حیدری
● دبیر فنی:
پرویز آزموده
● صفحه‌آرایی:
محمد عباسپور و محسن ذاکری
● دبیر ویرایش و تصحیح:
داریوش کمالی‌پور آزاد
● لیتوگرافی:
بابک اسکندرنیا، محمد آقازهی
و سید جواد شریفی

● شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴
● لیتوگرافی، چاپ و صحافی:
مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران

● نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
● صندوق پستی: ۱۵۸۷۵-۵۵۳۸
● تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰۰